

ΕΤΟΣ 62ον

2 Νοεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3205)

Ο ΑΤΟΜΙΣΜΟΣ ΩΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Γιά τή γνωστή παραβολή τοῦ ἀνώνυμου πλουσίου καί τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου γίνεται λόγος, ἀγαπητοί ἀδελφοί, στό σημερινό Εὐαγγέλιο. Τά χαρακτηριστικά τῆς ζωῆς τοῦ πλουσίου εἶχαν σχέση μέ τήν πολυτέλεια, τή σπατάλη, τήν κοσμική αἴγλη, τό ἀκόρεστο τῶν ἀπολαύσεων, τόν ἀτομισμό καί τήν ἀδιαφορία. Ἀντιθέτως τῆ ζωῆ τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου χαρακτηρίζουν ἡ στέρνηση, ἡ θλίψη, ἡ ἀνέχεια, ἡ ἀσθένεια καί ἐπιπλέον, ὁ πόνος πού προερχόταν ἀπό τό ὅτι τά ἀδέσποτα σκυλιά ἔρχονταν καί ἐγλίφταν τίς πληγές ἀπό τό γεμάτο ἔληκ σῶμα του. Ἀναίσθητος ὁ πλούσιος, καμιά σημασία δέν ἔδινε στόν καταπληγωμένο Λάζαρο, πού βρισκόταν ξαπλωμένος στήν ἐξώπορτά του καί ἐπιθυμοῦσε νά τρέφεται μόνο ἀπό τά περισσεύματα, τά ψίχουλα τῶν γευμάτων καί τῶν δείπνων τῆς πλούσιας τράπεζας του.

Πέθαναν καί οἱ δύο καί, περνώντας στήν αἰωνιότητα, τόσο ὁ ἀνώνυμος πλούσιος, ὅσο καί ὁ φτωχός Λάζαρος βρίσκονται σέ μιά ἐντελῶς ἀντίστροφη κατάσταση: ὁ Λάζαρος ἀπολαμβάνει τή μακαριότητα τοῦ Παραδείσου μέσα στήν ἀγκαλιά τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ καί ὁ πλούσιος βρίσκεται μέσα στόν ζόφο τῆς στέρνης τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀκριβέστερα «μαστιγώνεται» ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἐκτός αὐτοῦ, «μαστιγώνεται» καί ἀπό τήν ἔννοια πού ἔχει γιά τοὺς δικούς του· «φροντίζει» γι' αὐτούς, ὥστε νά μὴν ἔρθουν κι ἐκεῖνοι στόν ζοφερό τόπο ὅπου βρίσκεται αὐτός ὁ ἴδιος.

Θλιβερὴ ἀνωνυμία

Μᾶς κάνει ἐντύπωση ὅτι ὁ Χριστός ἀποσιωπᾷ τό ὄνομα τοῦ πλουσίου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἀδιαφόρησε ἀπέναντι στόν πλησίον του, ἄρα καί ἀπέναντι στόν Θεό. Θεώρησε σάν δεδομένα, σταθερά καί ἐδραῖα, μόνο τά δεδομένα τῶν αισθήσεων του, δόθηκε στόν τρυφηλό βίο τῶν αισθήσεων, «χάθηκε» μέσα στήν καλοζωία του καί τελικὰ διάλεξε ἐνσυνείδητα τό μονοπάτι πού ὀδηγεῖ στόν πνευματικό θάνατο. Ἐχασε τόν ἑαυτό του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ις' 19-31)

Ἡ «δέσμευση» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθά

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐνθροπὸς τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἔθῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακροῦθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖσι ταῦτα, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωϋσῆα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωϋσῆας καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Ἀντιθέτως ὁ φτωχὸς τῆς ἐξώπορτας Λάζαρος, ὑπομένοντας τὸ μαρτύριο τῆς συνειδήσεως πλὴν τῆς ἀσπλαχνίας τοῦ πλουσίου, τοῦ πόνου ἀπὸ τὰ ἔλκη τῆς ἀσθενείας του, τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ τὸν παγετὸ τῆς νύχτας, ἔλκει τελικὰ πλούσιο τὸ θεῖο ἔλεος καὶ ἀπολαμβάνει τὴ θεία παρουσία, μέσα σὲ αὐτὴς μᾶς χαρᾶς πού δέν εἶναι ἀλλήλη ἀπὸ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γεύεται τὴ μακαρία ἡσυχία μέσα στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ δέν φαίνεται νά μιλάει πουθενά. Πάσχει τὴ θεία ἀγάπη. Οὔτε πού ἀκούγεται!

Ἀτέρμονες μέριμνες

Ὁ πλούσιος ὡστόσο κάνει πολὺ «θόρυβο». Βρίσκεται κι αὐτὸς μέσα στὴ θεία Παρουσία, ἀλλὰ κατὰ ἕναν ἐντελῶς διαφορετικὸ τρόπο, ἕναν τρόπο ὑπαρξης πού τὸν χωρίζει ἀβυσσαλεὰ ἀπὸ τὸν σαββατισμὸ τοῦ Λάζαρου. Ὑποφέρει. Ὀδυνᾷται. «Διψαίει». Ἀπεληνίζεται. Δέν μπορεῖ νά ζητήσει συγγνώμη. Πρέπει νά τὸν βοηθήσουν ὅλοι τώρα. Καὶ ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Λάζαρος. Ἀλίμονο ὅμως! Ἐχει περάσει πλεόν ἀνεπιστρεπτὴ σέ ἕναν διάφορο, ἀλλήλοτριπο τρόπο ὑπαρξης.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος: «Κάποτε ὑπῆρχε ἓνας πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφοροῦσε πορφύραν καί λινά ἐνδύματα καί ἐζοῦσε καθημερινῶς μέσα σέ μεγάλην πολυτέλειαν. Κοτὰ εἰς τὴν πύλνν του ἦτο ξαπλωμένος ἓνας πτωχός, ὀνομαζόμενος Λάζαρος, γεμάτος πληγές, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμοῦσε νά χορτάσῃ ἀπὸ τὰ ψίχουλα πού ἐπεφταν ἀπὸ τό τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἀκόμη καί τὰ σκυλιὰ ἐσυνειθίζαν νά ἔρχονται καί νά γλύφουν τίς πληγές του. Συνέβη δέ νά πεθάνῃ ὁ πτωχός καί νά φερθῆ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἐπέθανε δέ καί ὁ πλούσιος καί ἐτάφη. Εἰς τὸν ἄδν, ὅπου ἐβασανίζετο, ἐσῆκωσε τὰ μάτια του καί βλέπει ἀπὸ μακρυὰ τὸν Ἀβραάμ καί τὸν Λάζαρον εἰς τοὺς κόλπους του. Καί ἐφώνηξε καί εἶπε, “Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με καί στείλε τὸν Λάζαρον νά βουτήξῃ τὴν ἄκρη τοῦ δακτύλου του σέ νερό καί νά δροσίσῃ τὴν γλώσσά μου, διότι ὑποφέρω μέσα σ’ αὐτὴν τὴν φλόγα”. Ἀλλ’ ὁ Ἀβραάμ εἶπε, “Παιδί μου, θυμήσου ὅτι σὺ ἀπῆλυσες τὰ ἀγαθὰ σου εἰς τὴν ζωὴν σου ὅπως καί ὁ Λάζαρος τὰ κακὰ τῶρα ὅμως αὐτὸς ἐδῶ παρηγορεῖται καί σὺ ὑποφέρεις. Καί ἐκτὸς ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει μεταξύ μας ἓνα μεγάλο χάσμα ὥστε νά μὴ μποροῦν νά περάσουν ἐκεῖνοι πού θέλουν νά διαβοῦν ἀπ’ ἐδῶ σ’ ἐσᾶς, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐκεῖ σ’ ἐμᾶς”. Τότε εἶπε, “Σέ παρακαλῶ λοιπὸν, πατέρα, νά τὸν στείλῃς στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς, νά τοὺς νοθεύσῃ, διὰ νά μὴ ἔλθουν καί αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῶν βασάνων”. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ, “Ἐχουν τὸν Μωϋσῆν καί τοὺς προφῆτας, ἄς τοὺς ἀκούσουν”. Αὐτὸς δέ εἶπε, “Ὅχι, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ’ ἐάν κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς πάν σ’ αὐτοὺς, θά μετανοήσουν”. Ἀλλ’ ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπήντησε, “Ἐάν δέν ἀκούνε τὸν Μωϋσῆν καί τοὺς προφῆτας, δέν θά πειθοῦν καί ἂν ἀκόμη ἀναστηθῆ κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς”».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τὸν ἀπασχολεῖ πολὺ καί τό θέμα μέ τὰ πέντε ἐν ζωῇ ἀδέλφια του. Θέλει νά μὴν ἔλθουν κι αὐτοὶ ἐδῶ πού βρίσκεται ἐκεῖνος, γι’ αὐτὸ ἐκλήπαρεῖ τὸν Ἀβραάμ νά στείλῃ τὸν Λάζαρο νά τοὺς πεί τὴν ἀλήθεια. Ὁ Ἀβραάμ ἀντιπῆγει πῆγοντάς του ὅτι δέν θά πειθοῦν γιὰ τό τί συμβαίνει μετὰ τὸν θάνατο οὔτε ἂν δοῦν κάποιο νεκρὸ νά ἀνασταίνεται, ἐφόσον ὁ Μωυσεῆς καί οἱ Προφῆτες δέν τοὺς πείθουν. Ἕλληστε εἶναι γνωστὸ καί σ’ ἐμᾶς ὅτι καί τότε πού ἀνέστησε τὸν Λάζαρο ὁ Χριστός, οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιθυμοῦσαν ἐπανειλημμένα νά τὸν δολοφονήσουν γιὰ νά ἐξαφανίσουν τὰ πειστήρια τῆς ἀνάστασής του.

Μήπως καί οἱ Προφῆτες καί οἱ Ἅγιοι κάθε ἐποχῆς δέν εἶναι οἱ ἀναστημένοι ἐν Χριστῷ; Πόσοι τελικὰ εἶναι αὐτοὶ πού τοὺς πιστεύουν;

Ἀπαρνούμενοι τῇ φιλαυτίᾳ

Τὸ φάρμακο τελικὰ, εἶναι νά μπορεῖ κανεὶς, ζώντας ἐκκλησιαστικὰ νά ὑπερ-

2 Νοεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καί Ἀνεμποδίστου μαρτύρων († 341-345).

Θεοδώρου, Λάμπρου καί ἀγνώστου, τῶν ἐν Ἀγρινίῳ νεομαρτύρων († 1786).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 41-56.

βαίνει τὰ ἐμπόδια πού τοῦ ὑψώνει ὁ ἐγωισμός του καί νά ἀνοίγεται σέ σχέση μέ τόν πλησίον του ἄνθρωπο, εἰδικά τόν ἀναγκεμένο, ἐξουθενωμένο, πνευματικά ἀναιμικό ἄνθρωπο τῶν ἡμερῶν μας.

Σίγουρα ὁ καθένας μας πολλοῦς «Λαζάρους» συναντάει στήν καθημερινή ζωή του. Μέσα σέ αὐτούς κρύβεται ὁ Χριστός, ὄχι ἀπαιτώντας, ἀλλήλα, ἐπειδή εἶναι ἡ ἄκρα εὐγένεια, ἐπαιτώντας, τό ποτήριο ψυχροῦ ὕδατος τῆς ἀγάπης μας.

Ἡ ἀγάπη Του ἐκτείνεται ὡς τὰ ὄρια τῆς ἐπαιτείας καί μᾶς ἀφοπλίζει. Ὁφείλουμε νά ἔχουμε ἢ νά προσπαθήσουμε νά ἀποκτήσουμε πνευματικούς ὀφθαλμούς καί πνευματικά ὦτα, ὥστε νά κατανοήσουμε ὅτι ὁ Κύριος πεινάει καί διψαίει τή σωτηρία μας, σάν ἄλλος Λάζαρος στήν ἐξώθυρα τῆς καρδιάς μας. Ἐάν δέν Τοῦ ἀνοίξουμε θά ἀναχωρήσει γιά νά πάει νά ἐπαιτήσει ἀλλοῦ, ἔξω ἀπό ἄλλες καρδιές. Ἐάν ὅμως Τοῦ ἀνοίξουμε καί Τόν φιλοξενήσουμε, μᾶς «ἀδειάζει» ἀπό κάθε ἴζημα ἐγωισμοῦ, μᾶς καθιστᾷ «μηχανήματα τοῦ Θεοῦ», σύμφωνα μέ τήν ὁμορφή ἔκφραση τοῦ γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Σηπλιαιώτη, πού ἄλλο δέν κάνουμε, παρά νά πεινάμε καί νά διψᾶμε τή σωτηρία κάθε πλησίον μας, συνδράμοντάς τον, τόσο πνευματικά, ὅσο καί ὕλικά.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΑ 2015

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2015.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΑ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί ἐπίκαιρα μηνύματα.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---